

'MIJN BAAS VERTELDE HARDOP WELKE STANDJES HIJ MET ME WILDE DOEN'

Suzanne (36) werd seksueel geïntimideerd door haar baas. Toen zij hem afwees, begon de ellende. Nu zit ze thuis.

TEKST MEREL BRONS

"NA EEN NETWERKBORREL zaten we samen in de trein toen mijn baas Paul me weer eens duidelijk uitlegde wat hij het liefst met me wilde doen. Terwijl het landschap buiten aan ons voorbijtrok, gaf hij een gedetailleerde beschrijving over hoe hij me zou nemen op de vergadertafel op kantoor. Hij had de sleutel, dus het enige wat we hoefden te doen, was naar kantoor gaan om zijn droom waar te kunnen maken. Wat ik deed? Ik keek voor me uit en probeerde er krampachtig een glimlach uit te persen. Ik wist werkelijk niet hoe ik moest reageren

op deze zoveelste seksuele toespeling van mijn leidinggevende."

Romantisch gedicht

"De laatste twee jaar had ik ongelooflijk hard gewerkt om op deze plek terecht te komen, als manager bij een groot bedrijf. Een paar maanden terug had ik van Paul nog een flinke promotie gekregen. Ik was er dolblij mee en kon goed met hem door één deur. Hij wilde mij coachen, betrok me in zijn projecten. Ik had bewondering voor de manier waarop hij dingen voor elkaar kreeg, ik vertrouwde hem. Maar toen hij officieel mijn baas werd, werd alles anders. Op een feestje van kantoor kregen we allemaal een persoonlijk briefje van hem om ons te bedanken voor de inzet van afgelopen jaar. Bij mij zei hij toen we alleen waren dat ik de inhoud voor mezelf moest houden. Later snapte ik waarom. Het was een romantisch

gedicht waarin hij me de liefde verklaarde. Ik was in de war. Want dit was toch helemaal niet hoe wij met elkaar omgingen? Mijn baas had daar zelf een ander idee over. Steeds vaker probeerde hij de grenzen te verleggen en een stap verder te gaan. Het begon met zijn hand op de mijne tijdens ons overleg. Met het gedichtje in mijn achterhoofd, besloot ik meteen duidelijk te zijn en ik zei dat ik er niet van gediend was dat hij me aanraakte. Hij wuifde mijn opmerking meteen weg. Ik moest niet zo stijfjes doen, zei hij. We waren toch volwassen? Steeds vaker raakte hij me aan. Hij legde zijn hand op mijn bovenbeen, streek mijn haar uit mijn gezicht als ik nog laat op kantoor was. Eén keer streelde hij toen er niemand in de buurt was over mijn suède laarzen en probeerde me te kussen. En bij een avond overwerken maakte hij het nog bonter: hij kriebelde onder mijn trui op mijn rug terwijl ik achter de computer zat. Ik verstijfde. Achteraf voel ik me zo dom dat ik niet duidelijker was dan: 'Doe eens niet! Ik ben aan het mailen.' Maar ik was gewoon doodsbang voor hem. Ik had hem regelmatig tekeer zien gaan tegen collega's en dat was angstaanjagend. Op een beheerste manier zei hij de vreselijkste dingen. Daarnaast was hij degene op kantoor die mij beoordeelde. Ik had een tijdelijk contract en ook mijn functie was nog niet definitief, hij herinnerde me daar steeds aan. Ik wist dat ik niet anders kon dan hem te vriend houden."

Dom en stijf

"Hij belde me regelmatig, ook 's avonds en op mijn vrije dagen. Vroeg dan eerst of ik alleen was en of ik kon praten. Ook al was ik dat niet, hij maakte allerlei seksuele toespelingen. Hij begon met iets over het werk, maar vroeg dan bijvoorbeeld wat ik aanhad en zei hij dat hij me zo mooi vond in een bepaald rokje of trui, maar dan zonder ondergoed eronder. Als ik vervolgens nauwelijks reageerde, bleef hij doorgaan. Hij aptte me vaak en stuurde me een liefdesliedje waarin stond dat hij de sleutel tot mijn geluk in zijn bezit had. Wat er ook gebeurde, ik hoopte steeds dat het wel weer zou voorbijgaan. Het 'hoogtepunt' van zijn acties was toen ik met hem in die trein zat na die netwerkborrel. Hij vertelde hardop welke standjes hij met me wilde doen. Het maakte

me doodsbang dat hij dit allemaal zo had bedacht en het lef had dit in een trein tegen me te vertellen. Ik voelde de rillingen over mijn lichaam. Na de treinreis wilde hij nog wat met me drinken en ik besloot daarop in te gaan omdat ik me veilig waande in een openbare ruimte. In de stationsrestauratie vertelde hij dat hij wilde dat ik zijn minnares werd. Dat we samen zouden zijn en dat onze gezinnen – zowel hij als ik zijn getrouwd en hebben kinderen – er niets van hoefden te weten. Ik dacht: Nu is het moment om te zeggen hoe ik erover denk: 'Ik wil geen relatie met jou. Ik ben heel gelukkig met mijn man en mijn gezin. En ik wil dat graag zo houden.' Toen hij heel teleurgesteld en verdrietig reageerde, voegde ik er nog aan toe: 'Je hoeft niet bang te zijn, ik zal hierover verder mijn mond houden.' Dat ik hem en zijn gezin niet in de problemen wilde brengen, is stom genoeg een van de belangrijkste redenen dat ik heel lang niemand iets verteld heb. Na die avond vroeg hij me nog twee keer sex met hem te hebben op kantoor. Toen ik duidelijk maakte dat dat niet zou gebeuren, sloeg zijn stemming om. Ik kon werkelijk niets meer goed doen op mijn werk. Waar ik eerder nog fantastische beoordelingen kreeg en de hemel in werd geprezen, kreeg ik nu al commentaar op mails die ik stuurde. Hij zorgde er ook voor dat ik zo veel extra werk kreeg, dat ik het nauwelijks kon bijbenen. Ook was me al tijden een secretaresse voor ons team beloofd, maar die kwam opeens niet meer. Steeds vaker kwam hij op hoge poten mijn kantoor in en sommeerde me mee te lopen. In zijn kamer maakte hij me voor van alles uit. Ik was incapabel, te stijf, mijn werkhouding was niet goed. Ik voelde me zo klein dat ik hard huilend wegrende. Het allereerste vond ik dat hij me tegenover mijn collega's en mijn eigen team probeerde zwart te maken. Zo sprak hij een keer in een vergadering uit dat hij volledig het vertrouwen in me was verloren en ik maar moest zien hoe ik dat terug kon winnen. Weer een andere vergadering met mijn team wilde hij het opeens overnemen als voorzitter. Hij vroeg mij dagen ervoor om de agenda van die bespreking, maar toen we met z'n allen om tafel zaten, ontkende hij glashard dat hij die ooit had ontvangen."

Volledig klem

"Ik werd er moedeloos van, maar hoopte dat als ik mijn werk goed zou blijven doen en aardig zou blijven, hij wel bij zou draaien. Naïef misschien. In de weekends was ik wel thuis, maar afwezig. Ik liep maar te piekeren. Ik kon nauwelijks aandacht voor mijn man en

kinderen opbrengen. 's Nachts lag ik wakker en als ik sliep, had ik nachtmerries. Ik kreeg slaapmiddelen van de huisarts. Maar ik had ook last van aanvallen van hyperventilatie en schrok al als mijn zoontje bijvoorbeeld onverwachts de badkamer in kwam lopen. Na een paar maanden was ik nog maar een schim van mezelf. Ik was opgebrand. Ik heb contact gezocht met de vertrouwenspersoon binnen het bedrijf. In eerste instantie vertelde ik alleen over de intimidatie en het pesten. Pas toen ik ziek thuis zat, overzag ik wat er was gebeurd en zag ik in dat andere vrouwen niet veilig zouden zijn als ik mijn mond hield. De vertrouwenspersoon maakte duidelijk dat mijn leidinggevende niet alleen met zijn avances de fout in was gegaan. Mij straffen omdat ik er niet op inging, valt ook onder seksuele intimidatie. Ook mijn huisarts was niet verbaasd dat er meer aan de hand was dan de slaapproblemen en overspannenheid die ik had. Hij verwees me door voor psychische hulp. Ik vind het verschrikkelijk dat ik ziek thuiszit en zou het liefst morgen weer aan de

slag gaan. Maar wel onder andere omstandigheden. De organisatie zoekt momenteel uit hoe ze het verder intern aan gaat pakken. Koste wat kost wil ik mijn baan behouden. Ik heb niet voor niets zo hard en zo veel gewerkt

om op deze positie te komen. Aan de ene kant vind ik niet dat ik gestraft moet worden voor wat mijn baas heeft veroorzaakt. Aan de andere kant ben ik bang dat er voor hem geen sancties zullen komen. Hij zit immers veilig hoog in de boom en veel mensen houden hem de hand boven het hoofd. Ik vond het heel moeilijk om tegen mijn man, mijn vrienden en mijn ouders te vertellen wat er is gebeurd. Ik voel me af en toe zo vies. Het is niet mijn schuld, dat weet ik wel, maar toch voelt het soms zo. Waarom heb ik het zo ver laten komen? Het antwoord is dat ik niet anders kón. Ik zat volledig klem. Hij heeft misbruik gemaakt van zijn macht en is heel geraffineerd te werk gegaan. Hij isoleerde en manipuleerde me. Daardoor kreeg ik het gevoel dat het ook aan mij lag. Als er ook maar één vrouw is die zich herkent in mijn verhaal, wil ik zeggen: doe je mond open. Ga naar de vertrouwenspersoon op je werk of naar je huisarts. Het gaat niet vanzelf over, hoe graag je dat ook wilt." ■

'DAN ZEI HIJ
HOE HIJ ME ZOU
NEMEN OP DE
VERGADERTAFEL'